

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a JUDr. Petra Černého, Ph.D., ve věci

navrhovatele: **F. H.**, narozen „X“,
bytem „X“,
zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Davidem,
sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha,

proti
odpůrci: **Magistrát města Mostu**, odbor správních činností,
sídlem Radniční 1/2, 434 69 Most,

v řízení o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – Místní úpravy provozu na pozemních komunikacích v obci Malé Březno, okres Most, ze dne 17. 1. 2019, č. j. MmM/001533/2019/OSC/PP, zn. OSČ/113533/2018/PP,

takto:

I. V opatření obecné povahy – Místní úpravě provozu na pozemních komunikacích v obci Malé Březno, okres Most, ze dne 17. 1. 2019, č. j. MmM/001533/2019/OSC/PP, zn. OSČ/113533/2018/PP, se pro **vadu řízení** dnem právní moci tohoto rozsudku ve výkresové dokumentaci **zrušuje** zóna 2. s omezením průjezdu a zóna 4. s omezením provozu.

II. Odpůrce **je povinen** zaplatit navrhovateli náhradu nákladů řízení v částce 17 342 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Navrhovatel se v návrhu domáhal zrušení části opatření obecné povahy – Místní úpravy provozu na pozemních komunikacích ze dne 17. 1. 2019, č. j.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

MmM/001533/2019/OSC/PP, zn. OSČ/113533/2018/PP, spočívající v osazení nového svislého a vyznačení vodorovného dopravního značení na místních komunikacích, v obci Malé Březno, okres Most, které nabylo účinnosti dne 31. 1. 2019 (dále jen „místní úprava provozu“) a bylo vydáno podle § 77 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, (dále jen „zákon o silničním provozu“), přičemž navrhovatel žádal zrušení zóny 2. s omezením průjezdu a zóny 4. s omezením provozu.

Návrh

2. V návrhu navrhovatel odvodil svoji aktivní legitimaci od svého vlastnictví pozemků dotčených místní úpravou provozu. Navrhovatel se místní úpravou provozu cítil být zkrácen především na svém právu vlastnickém, jakož i na svém právu na svobodné podnikání. V důsledku omezení v zóně 2. označené značkou B12 „zákaz vjezdu vyznačených vozidel“ (zejména nákladní vozidla, traktory a ostatní zemědělská technika) a dodatkové tabulky E13 „mimo povolení obce“ došlo k omezení výkonu vlastnického práva navrhovatele k jeho pozemkům, neboť mu tak byl zamezen vjezd zemědělskou technikou na veškeré jeho pozemky, které se v této zóně nacházejí. Navrhovatel je tak povinen v důsledku tohoto omezení žádat obec o vydání jednorázového povolení k vjezdu těchto vozidel. Argument obce, že důvodem zavedení tohoto omezení je zklidnění dopravy v obci a udržení kvality konstrukcí vozovek a ostatních zpevněných ploch, nepovažuje navrhovatel za dostatečný důvod, aby byla zachována proporcionalita řešení. V této souvislosti odkázal na ustanovení § 78 odst. 2 zákona o silničním provozu, ze kterého mimo jiné vyplývá, že umístění dopravních značek nemůže být samoučelné nebo šikanózní. Za situace, kdy bude navrhovateli umožněn vjezd vyznačených vozidel pouze na základě jednorázového povolení obce, nachází se v situaci, kdy je zcela téměř každodenně odkázán na libovůli obce. Uvedenými argumenty se odpůrce nezabýval a na tyto při svém rozhodování nevzal zřetel a jejich opomenutí ani nijak nezdůvodnil, čímž učinil své rozhodnutí nepřezkoumatelným.
3. Zásadní zásah do vlastnického práva a práva na svobodné podnikání shledal navrhovatel i v důsledku vzniku zóny 4., která je zónou s omezením provozu vymezenou značkami IZ 8a a IZ 8b – zákaz stání a zákaz vjezdu vyznačených vozidel. Dopravní značení je v tomto případě účelově umístěno již na vjezdu z místní komunikace, která přímo vede k jedinému v současnosti možnému vjezdu do zemědělského areálu, jehož je navrhovatel vlastníkem. Toto řešení nenaplnuje podmínky proporcionálního řešení. Obcí navrhované řešení vybudování nového vjezdu na pozemky navrhovatele považuje za nevhodné a nepřiměřeně zasahující do jeho vlastnického práva. Stávající sjezd ze silnice je přehledný, dostatečně dimenzovaný, bezpečný, a vybudování nového sjezdu je tak nadbytečné a podtrhuje fakt, že hlavním účelem umístění dopravního značení je poškodit navrhovatele. Jedním z důvodů, proč odpůrce nevyhověl námitkám navrhovatele, byl argument zajištění trvalého povolení obce, čímž bude navrhovateli přístup k nemovitostem zajištěn. Avšak z předloženého návrhu „Optimalizace dopravního značení v obci Malé Březno“ vyplývá, že i v tomto případě bude navrhovatel muset žádat obec o jednorázové povolení, nikoliv trvalé, i v tomto směru považuje navrhovatel napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné.
4. Navrhovateli není jasné, proč při umístění dopravních značek nebyly tyto doplněny dodatkovou tabulkou např. „Mimo dopravní obsluhy“, která by spornou situaci řešila. Zvolené řešení má tak za cíl umožnit obci navrhovateli kdykoliv zlikvidovat jeho zemědělské podnikání. Poukázal na to, že vede dlouhodobě spory s obcí, avšak ta i přes uzavření dohody v roce 2002 své závazky z této dohody neplní. Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Vyjádření odpůrce k návrhu

5. Odpůrce k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k návrhu, v němž popsal dosavadní průběh řízení a odůvodnění zamítnutí námitek navrhovatele. Měl za to, že s ohledem na vydávání trvalého povolení obce Malé Březno pro přejezd zemědělské techniky a jiných vozidel po místních komunikacích nedošlo k narušení práv obyvatel obce včetně práv navrhovatele, neboť jak plyne z vyjádření obce Malé Březno, k omezení dostupnosti jeho polností zemědělskou technikou nedojde.

Replika navrhovatele

6. Navrhovatel v replice uvedl, že přístup navrhovatele prostřednictvím trvalého povolení obce dovozuje odpůrce jen z jedné věty, kterou obec Malé Březno reagovalo na námítky navrhovatele. V příslušných podkladech k místní úpravě provozu se však o žádném trvalém povolení obce nehovoří, nejsou ani uváděny podmínky, za jakých bude povolení obce vydáváno. Navrhovatel podniká v obci již od roku 1992, s čímž je spjato i používání zemědělské techniky. Obec Malé Březno (jak cituje odpůrce) nijak neprokazuje, pouze tvrdí, že navrhovatel snad dokonce pravidelně porušuje zákon o silničním provozu. Navrhovatel využívá v současnosti k občasnému odstavení své zemědělské techniky výhradně vjezd, který se nachází bezprostředně před sídlem jeho firmy. Takové odstavení nemůže v žádném případě tvořit překážku silničního provozu a nemůže ani jiného obyvatele obce v této lokalitě omezit. Omezován místní úpravou provozu bude jen navrhovatel, neboť nebude moci užívat k případnému odstavení vozidel své vlastní pozemky.

Správní spis

7. Z odpůrcem postoupeného správního spisu zjistil soud následující podstatné skutečnosti. Dne 24. 10. 2018 podala obec Malé Březno odpůrci žádost nazvanou „Optimalizace dopravního značení v obci Malé Březno“, jejíž přílohou bylo souhlasné stanovisko Policie České republiky a výkresová část, která některé ulice v obci rozděluje do pěti zón, a to zóna 1. s neomezeným provozem, zóna 2. s omezením průjezdu, zóna 3. se změnou průjezdu, zóna 4. s omezením provozu a zóna 5. s celkovým omezením provozu. Na základě zveřejnění záměru stanovení místní úpravy provozu podal navrhovatel námítky. Ve svých námitkách uvedl obdobné námítky, jako vymezil v návrhových bodech soudem projednávaného návrhu.
8. Na základě výzvy odpůrce se k námitkám vyjádřila obec Malé Březno v přípisu ze dne 13. 12. 2018. V něm mimo jiné uvedla, že řešení zóny 4. je navrženo tak, aby na veřejné komunikaci, popřípadě na veřejném prostranství bylo regulováno stání vozidel a nedocházelo k jejich případnému dlouhodobému odstavování. Návrh dle obce řeší jak nevyhovující technické parametry komunikace, tak i zachování její životnosti a udržení dobrého stavu. Přejezd zemědělské techniky a jiných vozidel navrhovatele od zákazové značky IZ8a k nemovitosti č. p. 14 a ostatním přilehlým zemědělským nemovitostem bude zajištěn trvalým povolením obce. Dalším řešením je dle obce vybudování samostatného sjezdu z komunikace III. třídy č. 25120 přes p.p.č. x v k. ú. x ve vlastnictví obce. Stání, resp. parkování osobních vozidel je v obci zajištěno na několika k tomu určených místech a kapacita není zdaleka obsazena. Docházková vzdálenost z těchto parkovacích míst do sídla

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

firmy navrhovatele je standardní. Z tohoto důvodu nepovažuje požadavek/nápad navrhovatele na vybudování dalších parkovacích míst za odůvodněný. Pokud měl navrhovatel na mysli parkování pro jeho zemědělskou techniku a podobnou těžkou techniku, sdělila obec, že to není ve veřejném zájmu a taková parkovací místa realizována nebudou. Řešení zóny 2. respektive samostatné větve vymezené v centru obce až po její vyústění na komunikaci III. třídy č. 25120, upravuje omezení pro vjezd nákladních vozidel, traktorů a ostatní zemědělské techniky. Důvodem je zklidnění dopravy v centru obce a omezení stání pro vyznačená vozidla. Dalším důvodem je omezení průjezdů vyznačených vozidel tímto průběžným úsekem. Pokud navrhovatel tvrdí, že se s jeho zemědělskou technikou nedostane na svá pole a nemovitosti, měl by uvést konkrétní parcelní čísla. K vjezdům na pozemky navrhovatele obec mimo jiné uvedla, že existují místa, kde si sám navrhovatel tvoří překážky nasypáním materiálu a znemožňuje si přístup. V tomto ohledu považuje obec námitky navrhovatele za bezpředmětné.

9. Nato bez dalších úkonů ve věci vydal odpůrce dne 17. 1. 2019 místní úpravu provozu, jejíž součástí je i rozhodnutí o námitkách navrhovatele, kterým nebylo vyhověno. Odůvodnění námitek zní: *„S ohledem na vyjádření obce Malé Březno, která deklaruje, že přejezd zemědělské techniky a jiných vozidel po místních komunikacích k nemovitosti č. p. 14 a ostatním přilehlým zemědělským nemovitostem, bude zajištěn trvalým povolením obce, rozhodl správní orgán tak, jak je uvedeno v rozhodnutí. Dále správní orgán konstatuje, že se (sic!) ohledem na stávající šířkové poměry místních komunikací v obci Malé Březno (Vysoké Březno) a platnost obecných ustanovení zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, je nové dopravní značení vztahující se k zákazu stání pouze zdůrazněním obecné úpravy citovaného zákona.“*

Posouzení věci soudem

10. Soud se nejprve při posuzování návrhu zabýval splněním podmínek řízení, přičemž dospěl k závěru, že je věcně a místně příslušný k projednání návrhu, dále že navrhovatel byl aktivně legitimován k podání předmětného návrhu ve smyslu ust. § 101a odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž tak učinil v zákonné lhůtě stanovené v ust. § 101b odst. 1 s. ř. s. Dále soud uvádí, že rozsah soudního přezkumu opatření obecné povahy v daném případě byl dán ust. § 101b odst. 2 a § 101d odst. 1 s. ř. s., z nichž vyplývá, že soud přezkoumává opatření obecné povahy pouze v rozsahu, který navrhovatel uplatnil v návrhu nebo ve lhůtě uvedené v ust. § 101b odst. 1 s. ř. s. Povinností navrhovatele je proto tvrdit, že opatření obecné povahy nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec návrhových bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného opatření obecné povahy, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného opatření obecné povahy podle ust. § 101b odst. 4 ve spojení s ust. § 76 s. ř. s.
11. Soud při posuzování aktivní legitimace navrhovatele v daném případě zjistil, že navrhovatel vlastní pozemky parc. č. „X“, č. „X“ (součástí je stavba č. p. „X“), č. „X“, č. „X“, č. „X“, vše v k. ú. x. Příjezdy k uvedeným pozemkům jsou regulovány zónou 2. místní úpravy provozu a komunikace vedoucí k uvedeným příjezdům je regulována zónou 4. místní úpravy provozu. Navrhovatel je tedy ve věci aktivně procesně legitimován, neboť místní úprava provozu zasahuje do jeho vlastnických práv.
12. Soud se nejprve zabýval námitkou navrhovatele, že se odpůrce nevypořádal s jeho námitkami a odůvodnění napadené místní úpravy provozu je nepřezkoumatelné, kterou shledal důvodnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

13. Při vyhodnocování napadené místní úpravy provozu vyšel soud z následujících tezí nalézajících se v rozhodnutích Nejvyššího správního soudu.
14. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008-136, www.nssoud.cz, uvedl: „*I v odůvodnění opatření obecné povahy je nutno uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů (§ 68 odst. 3 a § 174 odst. 1 správního řádu z roku 2004). Nedostatek rozhodovacích důvodů způsobuje jeho nepřezkoumatelnost..... Je-li vydání opatření obecné povahy vázáno na splnění zákonných podmínek, mělo by být obsahem jeho odůvodnění též posouzení, zda byly tyto podmínky splněny*“.
15. V rozsudku ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 3/2008-100, www.nssoud.cz, Nejvyšší správní soud uvedl: „*V dalším se proto soud zaměřil na otázku souladu napadeného opatření obecné povahy s hmotným právem a se zásadou proporcionality. K tomu je třeba vycházet z § 78 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., ... Je tak zřejmé, že smysl umístění dopravních značek nemůže být samoučelný či dokonce šikanózní, nýbrž že musí být racionální a opodstatněný některým z uvedených legitimních důvodů. Pokud takový důvod neexistuje, jedná se o dopravní značku umístěnou protizákonně. V nyní projednávaném případě je třeba uvést, že odpůrce ve vyjádření k podanému návrhu pohříchu nenabídl a zejména argumentačně nevysvětlil žádný z citovaných zákonných důvodů, když toliko zkratkovitě uvedl, že k umístění značky došlo „z důvodu bezpečnosti a plynulosti silničního provozu a s ohledem na stavební a technický stav komunikace*“. Obdobně i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 12. 2017, č. j. 2 As 185/2017 – 34, www.nssoud.cz.
16. V rozsudku ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 39/2016, www.nssoud.cz, Nejvyšší správní soud uvedl, že: „*...nezpochybňuje, že odpůrce byl alespoň z části veden snahou o bezpečnost a plynulost provozu na předmětné komunikaci s ohledem na její nepříznivý stav či obtížnost vyhýbání se nákladních vozidel. Napadené opatření obecné povahy však s ohledem na své důsledky nelze považovat za nezbytné pro dosažení tohoto cíle ve smyslu ust. § 78 odst. 2 zákona o silničním provozu. Oněmi důsledky je především zásadní omezení práv navrhovatelky svobodně podnikat a za tím účelem používat svůj majetek. Ze samotného napadeného opatření obecné povahy a z podkladů opatřených pro jeho vydání (a stejně tak z procesních postojů odpůrce a stěžovatelky v soudním řízení) je přitom patrné, že si stěžovatelka byla těchto důsledků vědoma. Z podmínek pro vydávání povolení k vjezdu, obsažených v napadeném opatření obecné povahy, lze navíc usuzovat, že omezení uvedených práv stěžovatelky bylo nejen vědomé, nýbrž také zamýšlené.... Nelze přitom souhlasit se stěžovatelkou, že do právní sféry navrhovatelky zasahuje až případné neudělení povolení stěžovatelkou. Napadené opatření obecné povahy sice udělování takového povolení, jakožto výjimky ze stanoveného zákazu, umožňuje, nicméně jak bude podrobněji rozvedeno dále, podmínky pro udělení povolení byly nastaveny tak, aby snadno umožňovaly neudělit povolení právě navrhovatelce. Jelikož by neudělení povolení bylo v souladu s napadeným opatřením obecné povahy, je nutno zásah do právní sféry navrhovatelky spatřovat již v samotném opatření obecné povahy, které se fakticky stalo nástrojem umožňujícím nepřipustnou libovůli stěžovatelky*“.
17. Podle § 61 odst. 2 zákona o silničním provozu místní úprava provozu na pozemních komunikacích je úprava provozu na pozemních komunikacích provedená dopravními značkami, světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály nebo dopravními zařízeními.
18. Soud dále konstatuje, že podle § 78 odst. 2 zákona o silničním provozu, platí, že dopravní značky, světelné a akustické signály, dopravní zařízení a zařízení pro provozní informace se Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

smějí užívat jen v takovém rozsahu a takovým způsobem, jak to nezbytně vyžaduje bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích nebo jiný důležitý veřejný zájem.

19. Jak vyplývá ze shora uvedené právní úpravy i recentní judikatury správních soudů, umístění dopravních značek v rámci regulace provozu na pozemních komunikacích prostřednictvím opatření obecné povahy podléhá nárokům na dostatečné a přezkoumatelné odůvodnění podle § 173 odst. 1 ve spojení s § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Povinností správního orgánu vydávajícího opatření obecné povahy je dostatečně reagovat na vznesené námitky a vypořádat se s nimi v odůvodnění rozhodnutí o námitkách, které je podle § 172 odst. 5 správního řádu součástí opatření obecné povahy, toto odůvodnění musí být podloženo dostatečnými podklady ve správním spise (srov. rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 19. 10. 2016, č. j. 5 A 141/2016-85; ze dne 20. 2. 2019, č. j. 9 A 224/2018-60, www.nssoud.cz).
20. Shora uvedeným požadavkům napadená místní úprava provozu nedostála. Soud předně konstatuje, že odpůrce zcela rezignoval na svoji roli správního orgánu rozhodujícího o zavedení místní úpravy provozu v nezbytném rozsahu na základě jím opatřených podkladů, které sice mohou být předloženy i účastníky řízení či jinými osobami, ale musí poskytovat dostatečný podklad pro rozhodnutí o potřebě a rozsahu místní úpravy provozu na pozemních komunikacích. Odpůrce se spokojil pouze s vyjádřením obce Malé Březno, aniž by její tvrzení ověřoval či je konfrontoval s námitkami navrhovatele a ve zkrácené podobě je pouze přejal, což tvoří jediné odůvodnění napadené místní úpravy provozu. Příznačné v tomto směru je to, že se ve spise nenacházejí v podstatě žádné jiné doklady než shora uvedené. Není tedy ani zřejmé, z čeho vyvozuje odpůrce, že bude navrhovateli uděleno trvalé povolení k vjezdu do zóny 2., neboť ani v dokumentaci ani v napadené místní úpravě provozu nejsou stanoveny podmínky pro udělení povolení k vjezdu do uvedené zóny. Dále není zřejmé, proč je nové dopravní značení pouze zdůrazněním obecné úpravy provozu na pozemních komunikacích a proč je tedy nutno toto dopravní značení zavádět, i tento závěr odpůrce je nepřezkoumatelný.
21. Soud tedy konstatuje, že odpůrce své povinnosti řádně se vypořádat s námitkami navrhovatele nedostál, a proto je jeho rozhodnutí o námitkách nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť nenaplnuje požadavky ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu. Závěry, které jsou v rozhodnutí o námitkách obsaženy, nevychází ze skutkového stavu, který by měl oporu ve správním spise, neboť se jedná jen o převzatá tvrzení obce Malé Březno. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí o námitkách je individuálním správním aktem - rozhodnutím, věcně oddělitelným od samotného opatření obecné povahy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2010, sp. zn. 2 Ao 5/2010, www.nssoud.cz), musel soud zhodnotit, zda vady rozhodnutí o námitkách jsou natolik závažnými vadami v procesu přijímání místní úpravy provozu, že mohly mít za následek nezákonnost opatření obecné povahy ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Soud vzhledem k tomu, že odůvodnění rozhodnutí o námitkách je jediným odůvodněním obsahujícím nějaké vlastní závěry odpůrce, soud konstatuje, že se jedná o natolik zásadní vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 101b odst. 4 s. ř. s., že je nutno napadenou místní úpravu provozu v rozsahu, která se týká navrhovatele, zrušit, a to podle § 76 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, ačkoliv navrhovatel jednání požadoval.
22. Soud konstatuje, že navrhovatel zaznamenal ve věci úspěch podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., a proto rozhodl o povinnosti odpůrce nahradit navrhovateli do třiceti dnů od právní Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

moci rozsudku náklady řízení v celkové výši 17 342 Kč, a která se skládá z částky 5 000 Kč za soudní poplatek za návrh na zrušení části opatření obecné povahy, dále z částky 9 300 Kč za 3 úkony právní služby právního zástupce navrhovatele, JUDr. Tomáše Davida, advokáta, po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, dále jen „AT“ [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a) AT, podání návrhu - § 11 odst. 1 písm. d) AT, replika - § 11 odst. 1 písm. d) AT], dále z částky 900 Kč za s tím související 3 režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1, odst. 3 AT a dále z částky 2 142 Kč odpovídající sazbě 21% DPH z uvedených částek bez soudního poplatku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 4. června 2019

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.